

РЕШЕНИЕ

№ 710

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9999** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „ИРИ ТРЕЙД“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Г. Л. чрез представител по пълномощие адв. Т., срещу решение №2923 от 31.07.2022 г., постановено по НАХД № 15902/2021 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 166/14.10.2021, издадено от директор на ТД „Митница С.“ за налагане на касатора на административно наказание имуществена санкция в размер на 400 лв., на основание чл. 112, ал. 4 във връзка с чл. 84, ал. 7, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС). Наведени са доводи за недопустимост и неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН недопустимост и необоснованост. Като основание за недопустимост се посочва отказът за съединяване и съвместно разглеждане на образуваните шест административнонаказателни дела срещу дружеството. Сочи се, че дружеството за първи път въвежда в страната акцизна стока, като явно не се е справило успешно с митническите формалности. Издадени са му общо шест наказателни постановления, което Софийския районен съд погрешно не намира за

нарушение (всъщност не са налице 6 отделни нарушения). Посочва се и, че доставчикът от Германия е изпратил допълнително стоки, за които на дружеството е издадено още едно наказателно постановление, т.е. наказан е повторно за същото нарушение. Изтъква се, че базите на дружеството в страната не са самостоятелни юридически лица (нямат правосубектност), поради което и съгласно нормите на ЗАДС, наказанието следва да е само едно. В тази връзка като неправилно приложена се посочва разпоредбата на чл. 76в, ал. 4, т. 1 и чл. 112, ал. 4 от ЗАДС. На следващо място се изтъква, че фискът не е ощетен, тъй като акцизната ставка на тази стока е 0.00лв. сочи се и непропорционалност на наложената санкция, поради това че нарушението е извършено за първи път. Не на последно място, като основание за отмяна на решението на Софийския районен съд се сочи и противоречие с т. 37 от Директива 2008/118/ЕО и чл. 5 от ДФЕС (международната товарителница не съдържа дата на разтоварване, поради което нарушението не е безспорно доказано). Претендира се отмяна на обжалваното решение и постановяване на нова по съществото на правния спор с отмяна на наказателното постановление и присъждане на разноски.

Ответникът – директор на ТД Митница-С. чрез процесуалния си представител юрк. В. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно нормата на чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 166/14.10.2021 год. издадено от директор на Териториална дирекция „Митница С.“, с което е ангажирана административно наказателната отговорност на „ИРИ ТРЕЙД“ АД, като на основание чл. 112, ал. 4, във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 84, ал. 7, т. 1 от ЗАДС му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 400 лева.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното: „ИРИ ТРЕЙД“ АД, ЕИК[ЕИК] е данъчнозадължено лице, притежаващо качеството на сертифициран получател на територията на страната на акцизни стоки, освободени за потребление в друга държава членка, съгласно Удостоверение № BG005800/2119179/22.02.2021 г. за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава членка.

На 18.02.2021 г. дружеството е подало до директора на ТД „Югозападна“ на Агенция „Митници“ уведомление за получаване на акцизни стоки № П9г-461/32-56706/18.02.21 г., освободени за потребление на територията на друга държава-членка. Във връзка с това уведомление е издадено Удостоверение за платен

акциз № BG005800/2119179/22.02.2021 г. за получаване на „други смазочни масла и други масла“ с кодове по КН 27101981, 27101983, 27101987 в количество 1042 кг. и „смазочни препарати и препарати за омасляване“ с код по КН 34039900 в количество 200 л., от изпращач Same Deutz Fahr D., Lauingen, Германия и място на доставка на територията на Република България, разклон за [населено място], [улица], склад на „Ири Трейд“ АД.

Акцизните стоки са получени от „Ири Трейд“ АД на 26.02.2021 г., придружени със СМР-товарителница № T186055/19.02.2021 г., издадена от Same Deutz Fahr D., Lauingen, Германия - получател „Ири Трейд“ АД.

На 30.03.2021 г. в Българска акцизна централизирана информационна система (БАЦИС), дружеството-жалбоподател е регистрирало акцизен данъчен документ за получените акцизни стоки по гореспоменатото удостоверение с уникален контролен номер (У.) 0000000005946635/30.03.2021 г.

При проверка от страна на контролния орган на международна СМР-товарителница № T186055/19.02.2021 г., издадена от Same Deutz Fahr D., Lauingen, Германия - получател „Ири Трейд“ АД митническите органи са констатирани, че в клетка 24 не е посочен задължителен реквизит „дата на разтоварване“.

На 14.05.2021 г., при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, е съставен АУАН № 150/14.05.2021 за извършено на 16.02.2021 г. нарушение на чл. 112, ал.4 на ЗАДС

Въз основа на него е издадено наказателното постановление, предмет на проверка в производството пред Софийския районен съд.

При така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице е извършило визираното в наказателното постановление нарушение.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл. 63в, ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост“ не попада в кръга на валидните касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Неоснователно е оплакването за допуснати съществени процесуални нарушения поради отказа на съда да обедини в едно производство всички административнонаказателни дела срещу дружеството. Съгласно чл. 36, ал. 1 ЗАНН със съставянето на всеки акт за извършено административно нарушение се образува отделно административнонаказателно производство. От доказателствата по делото се установява, че се касае до внос на различни по вид и количество стоки, за което са съставени шест отделни АУАН. Освен това дружеството е имало право да заяви с едно общо уведомление всички стоки, които ще получи на различни места на територията на страната, но не е сторило това.

Неоснователно е оплакването за нарушение на материалния закон и правото на ЕС. Съгласно чл. 43, ал. 1, т. 1 от ЗАДС дължимият акциз следва да бъде начислен с издаването на акцизен данъчен документ или регистриран електронен данъчен

документ на датата, на която е станал дължим. Чл. 84, ал. 7, т. 1 от ЗАДС определя, че акцизен данъчен документ се издава на датата, на която акцизните стоки са освободени за потребление по смисъла на чл. 20, ал. 2 ЗАДС. Вярно е, че чл. 84, ал. 7, т. 1 ЗАДС предвижда издаването на акцизен данъчен документ за всеки получател и всяко превозно средство, но следва да бъде съобразена и нормата на чл. 20, ал. 2 съгласно която задължението за заплащане на акциз възниква от датата на освобождаване на акцизните стоки, т.е. от датата на извеждането на акцизни стоки от данъчен склад, което означава, че за всяко получаване на акцизна стока и извеждането ѝ от данъчен склад следва да бъде подадено отделно уведомление по чл. 76в, ал. 4, т. 1 от ЗАДС. Не е нарушена и нормата на чл. 112, ал. 4 от ЗАДС както твърди касаторът. Безспорно е установено, че акцизът е станал дължим на 26.02.2021 г. а дружеството го е начислило на 30.03.2021 г. - повече от един месец след законоустановения срок. Административнонаказващият орган правилно е приложил разпоредбата на чл. 112, ал. 4 от ЗАДС и е наложил наказание в предвидения от закона минимум.

Не се установява нарушение разпоредбите на Директива 2008/118/ЕО. Същата е транспонирана в българското законодателство, което точно е приложено в настоящия случай.

Неоснователно е възражението, че дружеството е санкционирано два пъти за едно и също нарушение, относно доставената стока в [населено място]. С наказателно постановление № 172/14.10.2021 г. „ИРИ ТРЕЙД“ АД е санкционирано на основание чл. 110, ал. 2 във връзка с чл. 87, ал. 6 и чл. 128, ал. 2 от ЗАДС, за това, че не е подало акцизна декларация за получени акцизни стоки по Удостоверение за платен акциз № BG005800/2119179/22.02.2021 г. в 14-дневен срок от получаване на акцизните стоки на 26.02.2021 г., а именно до 12.03.2021 г. т.е. на дружеството е ангажирана отговорност както за неначисляване на дължимия акциз (в конкретния случай), така и за неподаване на акцизна данъчна декларация, което е самостоятелно нарушение на ЗАДС.

Не са налице и предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. В конкретния случай, деянието е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с висока интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Касае се за закъснение от повече от месец от датата на получаване на акцизните стоки, поради което не може да се приеме, че е налице маловажност на нарушението. Същото, изразяващо се в бездействие, е продължило през един сравнително продължителен период, през който, при проявена добросъвестност, задължението за начисляване на дължимия акциз е могло да бъде извършено. Дори да са били налице някакви затруднения, то няма обективни причини същото бездействие да продължи близо месец. Дружеството е разполагало с достатъчно време да организира дейността си така, че последната да е съобразена със законовите изисквания за извършването ѝ и да изпълни вменените му задължения. Обстоятелството, че нарушението се явява първо, тъй като към момента на издаване на наказателното постановление не са били налице влезли в сила наказателни постановления за други такива нарушения, е съобразено при индивидуализация на наказанието. Размерът на начисленият акциз е ирелевантен, тъй като се касае за формално нарушение и в състава му не е предвидено настъпване на конкретни вредносни последици.

С оглед гореизложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2923 от 31.07.2022 г., постановено по НАХД № 15902/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА „ИРИ ТРЕЙД“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Агенция Митници юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.